

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego
w O.

przeciwko małoletniemu B. W. reprezentowanemu przez kuratora D. Ż.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 czerwca 2013 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł)
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Kurator małoletniego pozwanego wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2013 r. Wskazał na istniejące w sprawie zagadnienie prawne, sprowadzające się do pytania, czy społeczno-gospodarczy cel umowy darowizny, która czyni zadość obowiązkowi wynikającemu z zasad współżycia społecznego, w szczególności będąc realizacją obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego zgodnie z art. 133 k.r.o., prowadzi do wniosku, że zastosowanie art. 527 k.c. w stosunku do takiej umowy darowizny powinno być uznane za nadużycie prawa (art. 5 k.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżący wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, niepubl., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, niepubl., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepubl., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, niepubl., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, niepubl.).

Artykuł 5 k.c. może mieć zastosowanie jedynie wyjątkowo, gdy w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego, przy uwzględnieniu treści

konkretnej normy prawnej, można mówić, że korzystanie przez osobę zainteresowaną z przysługującego jej prawa podmiotowego pozostaje w sprzeczności z określonymi w nim zasadami. Ocena w tym zakresie należy zasadniczo do sądów *meriti* i Sąd Najwyższy mógłby ją weryfikować w postępowaniu kasacyjnym tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku, który w niniejszej sprawie nie występuje.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.